

Diyorlar

– morötesi · 17 Aralık 2017

Gökyüzü hangi renk, yeşile yakın,
Gel gör ki ağalar, sarı diyorlar,
İnanma istersen, bir tavır takın,
Urgana un serip, kürü diyorlar.

Çimenle kaplıydı, onca düz alan,
Şehirler kuruldu, yuvalar talan,
Çöpleri toplansın, geride kalan,
Temizle pisleşen, yeri diyorlar.

Talihin sırası, gelince bize,
Vururlar şamarı, üşüyen yüze,
Yorulduk duralım der iken düze,
Savurup tekmeyi, yürü diyorlar.

Ne omuzdan çektik dili kopardık,
Ne dalında duran gülü kopardık,
Ne arıyı üzdük, balı kopardık,
Menzile varırken, yarı diyorlar.

İnanmam vallahi, fakirim desen,
Eksilmez hiç korkma doludur kesen,
Doymaz ki işkembe, dünyayı yesen,
Ne yersek midenin, kârı diyorlar.

Bu keser dönmez hele de sapı,
Gariban doğuştan yutmuştur hapı,
Elinde yok ise, küçük bir tapu,
Hakkın yok terk ettin, suru diyorlar.

Dört yılda bir sorar halini beyler,
Lügati yalandır, gönlünü eyler,
Özünde haklıdır olanı söyler,
Bulanık sulara, duru diyorlar.

Uğramaz bir daha bitmiştir işi,
Yanılıp sorarsan yoğundur başı,
Sanırsın memleket, onca telaşı,
Tuzlandı buz dağı, eri diyorlar.

15.12.2017/Kadir KÜÇÜKKARATAŞ